

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติค้ำและคู้หน้า พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่
อำเภอเชียงยืน และอำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
พ.ศ. ๒๕๒๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕
เป็นปีที่ ๔๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติค้ำและคู้หน้า พ.ศ.
๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอเชียงยืน และอำเภอโกสุมพิสัย จังหวัด
มหาสารคาม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช
อาณาจักรไทย และมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติค้ำและคู้หน้า พ.ศ.

๒๕๐๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติคนและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอเขียงยืน และอำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๒๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติคนและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอเขียงยืน และอำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

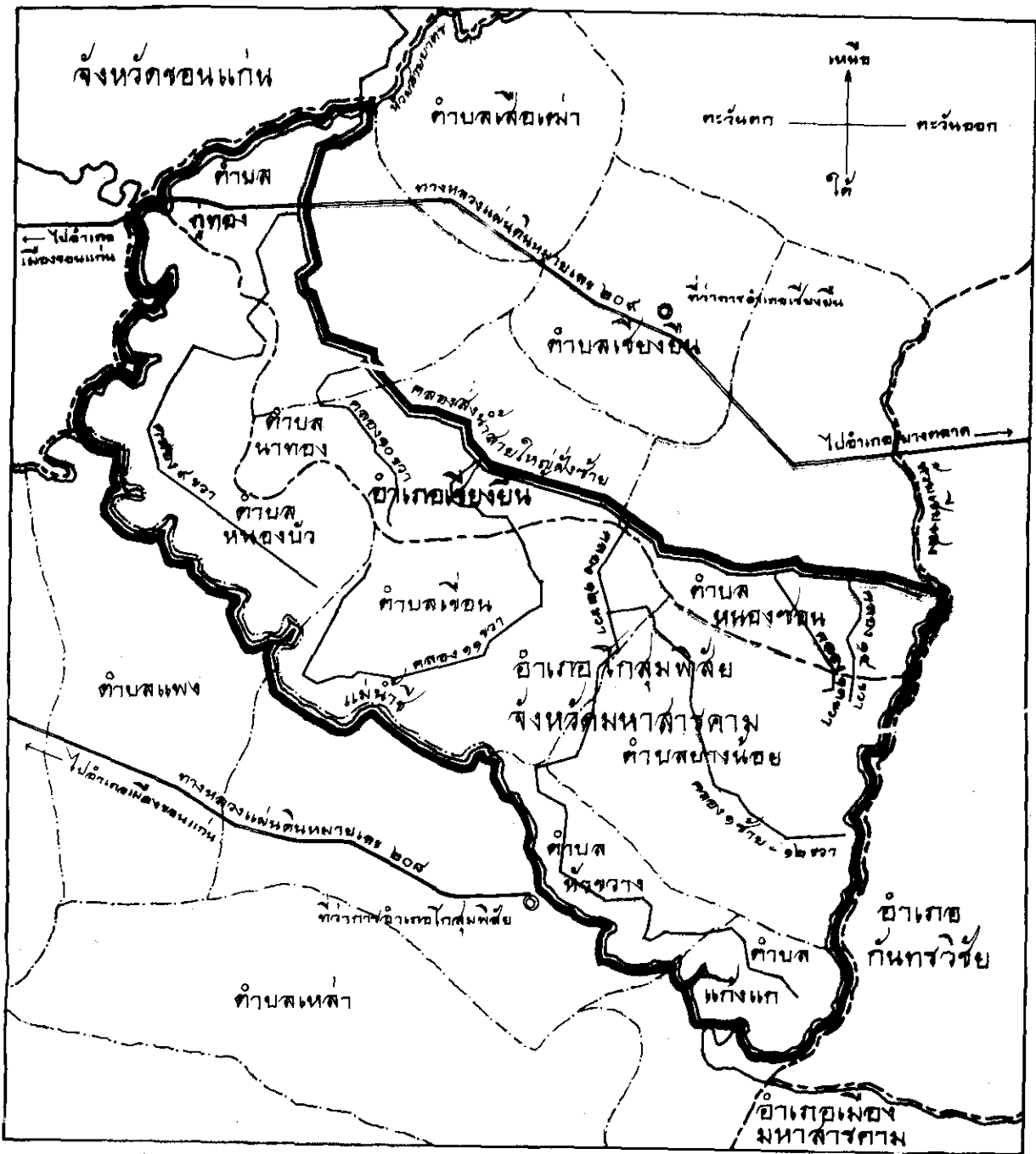
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ดิณสุลานนท์
นายกรัฐมนตรี

แผนที่ตามพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติดินและค้ำหน้า พ.ศ. ๒๕๐๕
 ในพื้นที่ของอำเภอเมืองเชียงใหม่ และอำเภอใกล้เคียง จังหวัดเชียงใหม่
 พ.ศ. ๒๕๒๗

มาตราส่วน ๑ : ๒๐๐,๐๐๐
 เมตร ๕๐๐ ๐ ๑ ๒ กิโลเมตร

เครื่องหมาย

- พหุภาคีเขตสงวนบริเวณท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติดินและค้ำหน้า พ.ศ. ๒๕๐๕
- เขตจังหวัด
- เขตอำเภอ
- เขตตำบล
- ทางหลวง ถนน
- แม่น้ำ หนอง ลำน้ำ
- คลองส่งน้ำ
- ที่ทำการอำเภอ

กรมชลประทาน
 งานดิน-ค้ำหน้าและชลประทาน

เขียน วิศวกรโท หัวหน้างาน	
ตรวจ วิศวกรโท หัวหน้ากอง	- ๒๐๑
ตรวจ วิศวกรโท	เขียน
กองจัดสรรน้ำ และบำรุงรักษา	แผนมณฑล ๐๕๒

เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๒๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ ธันวาคม ๒๕๒๕

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากกรมชลประทานได้ดำเนินการขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ คลองขอย สร้างประตูระบายน้ำ และท่อส่งน้ำในเขตโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาน้ำพองในท้องที่อำเภอเขียงยืน และอำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เสร็จแล้ว แต่ยังคงคันและคูน้ำสำหรับส่งน้ำจากทางน้ำชลประทานไปใช้ในการเพาะปลูก สมควรจัดทำคันและคูน้ำเพื่อส่งน้ำไปยังไร่นาโดยทั่วถึงกัน เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้ในการเกษตร อันจะทำให้ผลผลิตทางการเกษตรสูงขึ้น และทำให้การใช้น้ำเป็นไปโดยประหยัด สมควรให้ใช้พระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

